Koreai Nemzetközi Tanulmányok Intézet / Korean Institute of International Studies (KIIS)

Az 1980-as évek végén, a hidegháború befejezésével a nemzetközi tanulmányokkal foglalkozó kutató intézetek jelentős része, így a koreai központok is kénytelen volt új kutatási területek felé fordulni, főleg 1991 után, a Szovjetunió összeomlását követően, hiszen megszűnt létezni kutatásuk fő tárgya. Ekkor el is lehetetlenült sok ilyen intézet működése, Északkelet-Ázsiában sem fenyegetett többé a Szovjetunió, így tulajdonképpen „munka nélkül maradtak" az ilyen intézetek. Természetesen egyre kevesebb lett a támogatás is, mind a magánintézmények nyújtottak, és félő volt, hogy elkallódik a sokéves felhalmozódott speciális tudás a volt Szovjetunióról.

A dél-koreai kül- és biztonságpolitikai kutatóközpontokat alapvetően három csoportba lehet sorolni. Az elsőt, az ún. kormányzat által finanszírozott intézetek képezik, amelyek sokszor a minisztériumok fiókintézményei is egyben, így kellő támogatásban részesülnek, jól felszereltek – bár a jelenlegi gazdasági recesszió következtében, ott is vannak forráselvonások.

A második csoportba tartoznak az egyetemekhez tartozó kutatóközpontok, ezek sokkal kisebbek, és sokkal erőteljesebben fókuszálnak a tanulók kutatásaira, és ritkább esetben a professzorok egyéni érdeklődési területei kerülnek előtérbe. Támogatásuk kifejezetten korlátozott.

A harmadik csoportot a speciális területre fókuszáló független kutatóintézetek alkotják. Rendszerint általában alulfinanszírozottak, kevés alkalmazottal rendelkeznek, és a kutatók támogatás-szervezési kapacitásuktól függ a finanszírozás. Nagyon kevés független kutató intézet működik ezen okok miatt, hiszen nem tudnak versenyezni a nagy intézetekkel.

Koreában három fő kutatóközpont van, amelyek az első csoportba sorolhatók, azaz kormányzathoz köthetők, ezek a következők:

(1) A KIDA (Korean Institute of Defense Analyses) a védelmi minisztérium felügyeletével és támogatásával működik, ennek megfelelően közép- és hosszú távú katonai és stratégiai területek kutatásával foglalkozik az északkelet-ázsiai térségben és a koreai félszigeten. Angol nyelvű szakfolyóiratot ad ki, amelyet tengerentúli egyetemeknek és kutatóközpontoknak széles körben eljuttat.

(2) Az IFANS (Institute of Foreign Affairs and National Security) a külügyi és külkereskedelmi minisztérium felügyelete alatt működik. Szöulban. Akadémiai kutatók és tengerentúli aktív diplomaták bevonásával működik az intézet, ahol természetesen az akadémiai kutatócsoport végzi a kutatások nagy részét, ugyanakkor számos nemzetközi konferenciát, szemináriumot is szervez kül- és biztonságpolitikai kérdésekben. A kutatási területeket tekintve sok az átfedés a fentebb említett KIDA-val, és több esetben komoly vetélytársaknak tekinthetők.

(3) A KINU (Korea Institute on National Unification) a legfiatalabb intézet, amelyet 1991-ben alapítottak, kiemelt kutatási területei a következők: Észak-Korea és a koreai egyesítés. Negyedszázados múltja ellenére az Észak- és Dél-Korea kapcsolatok legfőbb kutatóközpontja.

A független és önálló kutatóközpontokat tekintve meg kell még említeni az Nemzetközi Tanulmányok Intézetét (Institute of International Studies – ISS) is. A független intézetek általában nehezebb helyzetben vannak, sok esetben anyagi támogatás és érdeklődés hiányában.

Az említett intézetekhez képest a KIIS rendelkezik a legrégebbi hagyományok, hiszen a legkorábbi alapítású kutatóintézet. Végzett egyetemisták, fiatal kutatók gyűjtőhelye függetlenül attól, hogy pontosan milyen egyetemen végeztek.

A KIIS magán és független akadémiai kutatóközpont, amelynek a központja Szöulban van.

Elsősorban a nemzetközi kapcsolatok jelenlegi kérdéseinek tanulmányozásával foglalkozik.

Az intézetet 1965-ben alapították a Szöuli Nemzeti Egyetem Közigazgatási Iskolájának tagintézményeként, de 1969 után önálló, nonprofit, független kutató központtá vált. 1970-től kezdett el támogatni és szervezni nemzetközi konferenciákat, és kiadta az első számát az angol nyelvű, negyedévenként megjelenő *Korean Journal of International Studies* c. folyóiratot. Az intézet 1980-tól már kétoldalú kerekasztal-konferenciákat kezdeményezett Kína és a Szovjetunió között, amelyeket egy évben többször is megrendezett. Az intézet az évek folyamán komoly saját gyűjteményt alakított ki szakkönyvekből, kutatási anyagokból, publikációkból.

A KIIS megalapítása óta számtalan stratégiai és regionális tanulmányt készített. A stratégiai kérdések tekintetében kiemelt kutatási területe a külpolitikai és védelmi stratégia a Koreai-félsziget (Észak- és Dél-Korea kapcsolata kiemelten) és még inkább az Északkelet-Ázsia biztonság kérdései. Az északkoreai rezsim hanyatlása felvetette egy hirtelen összeomlás lehetőségét, így a KIIS erősen fókuszált az Észak-Koreában végbemenő belső változások elemzésére. Mindemellett pedig tanulmányozta az esetleges Korea egyesítéséből adódható gazdasági, szociális és politikai hatásait Dél-Koreára és végül az egész félszigetre.

Az intézet regionális kutatásainak elsődleges célpontja Dél-Korea regionális kapcsolatrendszere, elsősorban a Japánnal, Kínával, Oroszországgal, USA-val való kapcsolatok. Természetesen elemzi az intézet az egyre növekvő hatású nemzetközi kapcsolatok gazdasági és pénzügyi aspektusait, valamint az ázsiai pénzügyi válság hatásait Koreára.

A KIIS tagjai egyetemekről, más kutató intézetekből, írott sajtótól és üzleti életből kerülnek ki. Szervezeti felépítése a következő: elnök, tanács, igazgató tanács, általános ügyekért, auditingért, pénzügyekért, tagságért és a programokért felelős vezetők. A KIIS irányvonalát a tanács döntései határozzák meg. Az elnök tulajdonképpen a legfőbb vezetője az intézetnek az igazgató tanács hozzájárulásával. Az igazgató tanács tagjai közé többször is kérnek fel külföldi kutatókat ún. nemzetközi tanácsadói testületi tagsági pozíciókra.

A kutatói munkákat elsősorban a KIIS saját kutatói stábja végzi, akik három csoportba oszthatók: elnök, igazgató és tanulmányok igazgatója. 15 kutató dolgozik a központban, amelyből négy senior státuszú, de emellett még vagy 30 félállású kutató munkálkodik mellettük. A kutatók többsége amerikai, brit vagy koreai egyetemen végzett és elsősorban a politikai tudományok és pénzügyi területekre specializálódott.

A KIIS nonprofit szervezet, ennek értelmében elsődlegesen támogatásokból tartja fenn magát, többek között az UNESCO, UNDP, Korea Alapítvány, Ford Alapítvány és a Daewoo Alapítvány támogatja kutatásait.

Amint fentebb említésre került, az intézet 1970-től kezdve szervez kerekasztal-beszélgetéseket különböző témákban, többek között például javaslatokat fogalmazott meg az 1970-es évek idején fenn álló Korea–USA kapcsolat javítása érdekében, és erőteljesen szorgalmazta a párbeszédet kezdeményezését a volt Szovjetuniónak és Kínának az ún. Kék Házzal (a Koreai Köztársaság elnöki háza).

Szoros együttműködést alakított ki az intézet többek között az amerikai Institution of World Economy and International Relations-szal, (IMECO), a szovjet Amerika és Kanada Kutató Intézettel, Orosz Külpolitikai Intézettel vagy az Orosz Tudományos Akadémiával, Shanghai Társadalomtudományok Akadémiájával, stb.

Az 1990-es évek végén komoly átalakuláson ment át a szervezet, köszönhetően a hidegháború végének, a Szovjetunió összeomlásának. Az intézetnek új kutatási területet kellett találnia, és túl kellett jutnia a kisebb identitászavaron. Ennek ellenére ma a legelismertebb koreai kutatóközpontnak számít.

Az ENSZ Ázsiai és Csendes-óceáni Gazdasági és Szociális Bizottság (ESCAP) által kiválasztott kutatóközpontok között is szerepel, mint

amely kutatásokat végzett elsősorban a térség kereskedelmi és befektetési kérdéseiről.

(Papp Edina)

Források

- James G. McGann, R. Kent Weaver: Think Tanks & Civil Societies http://books.google.com/books?id=8ttZJYxGZ8YC&pg=PA243&dq=Chong+ki+Choi+Korean+Insitute+of+International+Studies&hl=hu
- NIRA's World Directory of Think Tanks http://www.nira.or.jp/past/ice/nwdtt/2005/DAT/1205.html
- http://www.thinktanks.fpri.org/korean-institute-international-studies
- http://www.gsis.snu.ac.kr/sub4/sub4_1/1239143_15751.html